

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 10 sierpnia 2017 r. – Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH.**

(Sprawa C-485/17)

(2017/C 392/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verbraucherzentrale Berlin eV

Strona pozwana: Unimatic Vertriebs GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku stoiska wystawienniczego w hali, z którego przedsiębiorca korzysta w celu sprzedaży swoich produktów podczas targów odbywających się przez kilka dni w roku, chodzi o jakiegokolwiek miejsce prowadzenia działalności detalicznej będące nieruchomością w rozumieniu art. 2 pkt 9 lit. a) dyrektywy 2011/83/UE⁽¹⁾ czy o jakiegokolwiek miejsce prowadzenia działalności detalicznej będące ruchomością w rozumieniu art. 2 pkt 9 lit. b) dyrektywy 2011/83/UE?

2. W wypadku, gdyby chodziło o jakiegokolwiek miejsce prowadzenia działalności detalicznej będące ruchomością:

Czy na pytanie dotyczące sposobu prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę „zwyczajowo” na stoiskach wystawienniczych należy odpowiedzieć kierując się

a) tym, jak przedsiębiorca organizuje swoją działalność czy też

b) tym, czy konsument powinien liczyć się z zawarciem umowy dotyczącej przedmiotowych towarów podczas konkretnych targów?

3. W przypadku, gdyby odpowiedź na pytanie drugie zależała od perspektywy konsumenta (pytanie 2b):

Czy na pytanie o to, czy konsument powinien liczyć się z zawarciem umowy na przedmiotowe towary podczas konkretnych targów należy odpowiedzieć kierując się tym, jak targi zaprezentowane zostały publiczności, czy tym, jak rzeczywiście konsument odbiera targi w momencie składania oświadczenia w sprawie zawarcia umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 304, s.64

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 18 sierpnia 2017 r. – Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels**

(Sprawa C-501/17)

(2017/C 392/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Wolfgang Pauels

Pytanie prejudycjalne

Czy uszkodzenie opony samolotu przez leżącą na pasie startowym lub pasie do lądowania śruby (ciało obce/FOD) stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 046, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 25 sierpnia 2017 r. – Spiegel Online GmbH/Volker Beck**

(Sprawa C-516/17)

(2017/C 392/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Spiegel Online GmbH

Strona pozwana: Volker Beck

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa Unii dotyczące wyjątków lub ograniczeń praw zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ pozostawiają ustawodawcy krajowemu pewien zakres swobody przy transpozycji do prawa krajowego?
- 2) W jaki sposób przy określaniu zakresu przewidzianych w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE wyjątków lub ograniczeń dotyczących wyłącznego prawa autorów do zwielokrotniania ich utworów [art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/29/WE] i do publicznego ich udostępniania wraz z podawaniem do publicznej wiadomości (art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE) ich utworów należy uwzględnić prawa podstawowe wynikające z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) Czy prawa podstawowe dotyczące wolności informacji (art. 11 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych UE) lub wolności prasy (art. 11 ust. 2 Karty praw podstawowych UE) mogą uzasadniać wyjątki bądź ograniczenia dotyczące wyłącznego prawa autorów do zwielokrotniania ich utworów [art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/29/WE] i do publicznego ich udostępniania wraz z podawaniem do publicznej wiadomości (art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE) wykraczające poza wyjątki lub ograniczenia przewidziane w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE?
- 4) Czy podanie do publicznej wiadomości utworów chronionych prawem autorskim na portalu internetowym przedsiębiorstwa prasowego nie może być uznane za niewymagające pozwolenia relacjonowanie aktualnych wydarzeń zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. c) przypadek drugi dyrektywy 2001/29/WE już z tego powodu, że przedsiębiorstwo prasowe miało możliwość i można było od niego wymagać, by przed podaniem utworów autora do publicznej wiadomości uzyskało jego zgodę?